

časopisna plačana
pri postu 4274 Zirovnica

Jesenice dz

OBČINSKA KNJIŽNICA JESENICE

BRCA2

220150201,33

COBISS ◉

seniških študentov

BRCA2

številka 33
januar 2015

tiskovina

Občinska knjižnica Jesenice
Trg Toneta Čufarja 4
4270- Jesenice

Uvodnik

Obrnili smo nov list in prišlo je novo leto. Ponavadi je to čas, ko si veliko ljudi zada nove cilje, ima nove želje in upa, da jih bo mogoče doseči ter uresničiti. Včasih te zaobljube potihem izginejo, spet drugič z izpolnitvijo presenetijo. Prav zato smo se v uredništvu študentskega glasila odločili, da tokratno številko posvetimo ljudem in njihovim dobrim zgodbam. Želimo vam pokazati, da imajo želje neizmerno moč in, kot pravijo: kjer je volja, tam je pot. Če želite biti v letošnjem letu inovativni tudi vi – izstopite iz cone udobja in zaživite ter se učite! Tako se tudi Brcatelji velikokrat prestavimo iz svoje cone udobja in se trudimo imeti oči na pecljih za stvari, ki se dogajajo okoli nas in nam niso pogodu. V tokratno številko vam za v premislek dodajamo še Strojno rušenje in Cestarsko vojno.

Sanja Despotović

Dobra novica

Drage bralke in bralci, ne pozabite, da tudi vi lahko sodelujete pri soustvarjanju Brce. Informacije ali kratke članke o dobrih novicah, ki zaznamuje naše okolje, lahko pošljete na kjs.brca@gmail.com (zadeva: dobra novica). Avtor izbrane novice bo simbolično nagradjen.

2 Predstavitev 1. polovice izvršnega odbora

Leja Kisič

4 Janez Horvat: "Študentje in mladi naj pokažejo interes!"

Bine Baloh

7 Jeseničanki novinarska nagrada Čuvaj/Watchdog

Nika Plečnik

9 David Dosenović

Peter Grandič

11 Cestarske vojne

Matevž Polajnar

12 Maja Novak

Ana Pirih

15 Strojno rušenje

Maruša Rezar

16 Informator

18 Dogodek meseca

Rok Kalan

BRCAMO:

Urednica: Sanja Despotović

Lektorica: Eva Baš

Urednik fotografije: Rok Kalan

Oblikovanje: Adnan Varmaz,

Urška Kalan

Pisci: Matevž, Sanja, Leja, Bine

Peter, Nika, Rok, Maruša, Ana

Izdaja: Klub jeseniških

študentov

info@kjs-klub.si

PREDSTAVITEV 1. POLOVICE IZVRŠNEGA ODBORA

Predstavljamo

Novo leto prinaša nove zapovedi, dogodke, druženja in izkušnje. Zato smo se Brcatelji odločili, da vam v novem letu predstavimo nov izvršni odbor KJŠ-ja. Nov izvršni odbor Kluba jeseniških študentov sestavlja šest članov. V tokratni številki vam bomo predstavili tri člane, in sicer: sekretarja za šport – Nejca Ravnikarja, za turizem odgovorno Emo Zupan ter novega predsednika, Anžeta Čarnija.

NEJC RAVNIKAR – sekretar za šport

Sem Nejc Ravnikar, rojen 23. 12. 1992 na Jesenicah. Po dolgem in temeljitem razmisleku sem se odločil za študij wellnesa.

Kaj najraje počneš v prostem času?

Pozimi najraje bordam, poleti pa wakeboardam. Drugače pa največ svojega prostega časa posvetim KJŠ-ju.

Zakaj si se odločil za KJŠ?

Za delo na KJŠ-ju sem se odločil predvsem zato, da bi ostalim študentom kar najboljše popestril preživljanje prostega časa, poleg tega pa mi to na osebnem področju prinese nove izkušnje, nova poznanstva in druženja.

Kakšni so tvoji cilji v prihajajočih letih vašega delovanja na KJŠ-ju?

Moj cilj je pridobiti znanje in izkušnje, poleg tega pa še organiziranje čim več kvalitetnih projektov, promoviranje KJŠ-ja, ustanovitev in vodenje dijaške sekcije.

Kakšne so tvoje naloge pri delovanju KJŠ-ja?

Z nazivom sekretar za šport so moje naloge postale: organiziranje športnih projektov, opravljanje uradnih ur, udeleževanje na sejah, pomoč ostalim članom ter

pomoč pri ustanovitvi in vodenju dijaške sekcije.

EMA ZUPAN – turizem

Sem Ema Zupan, prihajam s Hrušice. Stara sem 23 let. Prej sem študirala v Ljubljani na Visoki šoli za kozmetiko, zdaj študiram na Bledu na VGŠ, smer Wellness.

Kaj najraje počneš v prostem času?

V prostem času rada igram squash in odbojko. Rada ustvarjam in igram klavir.

Zakaj si se odločila za KJŠ?

Ker je odlična iztočnica za naprej. Pridobiš ogromno izkušenj s področja delovanja študentskih organizacij, imaš možnosti organizacije zanimivih projektov, druženj ...

Kakšni so tvoji cilji v prihodnjih letih tvojega delovanja na KJŠ-ju?

Rada bi povečala prepoznavnost kluba tako v jeseniškem okolišju kot tudi v celotni občini. Želim si, da bi dijaki in študentje poznali naše ugodnosti in se vključevali v naše projekte.

Kakšne so tvoje naloge pri delovanju KJŠ-ja?

V prejšnjem mandatu sem bila odgovor-

na za odnose z javnostmi (PR). Tam sem predvsem skrbela za tedenske maile članom, pojavljanje naše aktivnosti v medijih, oglaševanje in promocijo kluba. Sedaj pa delujem na področju turizma, kjer je moja naloga skrbeti za izlete, turistične dogodke, delavnice, razne tečaje itd. Delo je zelo zanimivo in raznoliko, kratka – super.

ANŽE ČARNI – predsednik KJŠ

Sem Anže Čarni, star sem 22 let, prihajam s Hrušice. Po izobrazbi sem univerzitetni diplomirani inženir elektrotehnike, svoj študij pa nadaljujem na magistrskem programu Elektroenergetika.

Kaj najraje počneš v prostem času?

Ker mi že sam študij vzame kar veliko časa, skoraj ves prosti čas posvetim klubu. Največ časa posvečam študentskemu organiziranju. Vendar mi čas, ki ga posvetim klubu, ne pomeni samo dela, saj se na klubu družim s prijatelji, hodim naokoli, se zabavam. V tem delu res uživam.

Zakaj si se odločil za KJŠ?

Zanima me, ker v klubu vidim veliko možnosti, da bi se študentje povezali, družili, ponudili nove ideje za razvoj lokalne skupnosti. Skupaj lahko organiziramo projekte, ki jih zaradi finančnih ali drugih razlogov drugače ne bi mogli realizirati. Všeč mi je, da preko kluba tudi sovplivamo na študentsko politiko v Sloveniji. Na klubu sem spoznal veliko novih, prijetnih, razgledanih, zanimivih ljudi, s katerimi smo postali dobri prijatelji. Prav tako sem na klubu spoznal osnove vodenja podjetja, ki jih še vedno nadgrajujem. Veseli me

tudi, da uspešno sodelujemo z lokalnimi organizacijami za mlade.

Kaj bi spremenil/izboljšal v KJŠ-ju?

Želim si več sodelovanja mladih pri organiziranju projektov. Sam bom poizkusil izboljšati prenos znanja starejših na mlajše generacije ter se zavzemal za projekte, ki ciljajo na širšo mladinsko populacijo, ki jo zastopa KJŠ. Veliko delamo na ambientu klubskih prostorov, saj si želimo, da bi bili privlačnejši in boljši za druženje. Želim si pridobiti tudi večjo prepoznavnost kluba, zato imamo v izdelavi novo spletno stran, aktivnejši postajamo na Facebook profilih.

Kakšni so tvoji cilji kot predsednik KJŠ-ja v prihajajočih letih delovanja?

En izmed ciljev je, da bi se več študentov imelo tako dobro, kot se imamo mi in da bi čim več študentov imelo možnost izkoriščati prednosti kluba. Želim si da bi uspešno izpeljali tudi večje projekte, kot npr. Odmev 2015. In pa da bi realizirali nove, inovativne projekte, ki jih zaenkrat na klubu še nismo ponudili. Prav tako pa bi radi okrepiли ponudbo stalnih projektov oziroma študentskih ugodnosti. Novoi-zvoljeni izvršni odbor, ki ga sestavlja mlada ekipa različnih posameznikov z glavo na mestu, je že v samem začetku pokazal zagnanost in željo po delu, rezultati pa so bili vidni takoj. Klub želim ohraniti vitalen in kljub vsakoletnemu upadanju sredstev pripravljen na naslednje generacije, da se bo o njem še dolgo slišalo. Največji cilj izmed vseh pa je, da se bomo mladi še naprej imeli super.

Leja Kisič

JANEZ HROVAT: »ŠTUDENTJE IN MLADI NAJ POKAŽEJO INTERES!«

Informiramo

Občina Kranjska Gora je po površini največja izmed treh občin, ki spadajo pod okrilje KJŠ-ja. Znana je predvsem po turizmu, smučiščih, prelepi naravi in skakalnem centru Planica. *Janez Hrovat* je na letošnjih občinskih volitvah prvič postal župan. Je uspešen podjetnik z vizijo o izboljšanju prepoznavnosti občine, odprti za nove ideje in izzive. V svojem političnem programu mladih ne zapostavlja, zato sem mu postavil nekaj vprašanj, ki temeljijo na študentski tematiki.

Za začetek me zanima, koliko vam je znano o Klubu jeseniških študentov? Ste zanj že slišali in če ste, kje?

Za Klub jeseniških študentov sem že slišal v svojem poslovnem svetu, saj se KJŠ občasno udeleži naših aktivnosti, naši fantje pa so bili v KJŠ-ju pred leti tudi aktivni. Preko tega ga približno poznam.

Letos ste prvič nastopili na županskih volitvah v občini Kranjska Gora in prepričljivo zmagali. V programu vaše Alpske liste študentom in mladim namenjate kar nekaj besed. Kako boste študentom in bodočim diplomantom najbolj pomagali?

Najbolj jim bom pomagal s tem, da skupaj zaženemo gospodarstvo. Želim, da se mladi v dejavnosti v Kranjski Gori aktivno vključijo tudi preko javnih del in s pomočjo mladinskih centrov. Študentje in mladi bodo morali pokazati aktivno vlogo, saj brez interesnega združenja študentov in mladih tudi zadeve, ki so sicer financirane in organizirane s strani občine, ne pridejo do veljave.

V Klubu jeseniških študentov smo nastanjeni v prostorih Mladinskega centra Jesenice. Ker KJŠ pokriva

veliko področje, si želimo, da bi tudi v občini Kranjska Gora mladi imeli svoj prostor za druženje, sprostitve, delo. V programu omenjate zagotovitev prostorov študentom. Kdaj bi se to lahko uresničilo in kje bodo ti prostori?

Vsekakor mora biti pobuda dana od mladih. Pričakujem, da se ta iniciativa priinese do mene, da se mi predstavi zadevo in po svojih najboljših močeh bom pomagal. Društvo mladih ima že sedaj v Mojstrani lepe prostore, precej površine, kjer občina pomaga z zagotavljanjem pogojev za delovanje študentov in mladine. Torej se lahko v teh prostorih stvar organizira brez vseh problemov, saj je Mojstrana blizu Jesenicam in Kranjski gori. Lahko pa se v prihodnosti, če bo interes, prostor za mlade organizira v centru Kranjske Gore.

Sami ste uspešen podjetnik, saj imate gostilno, turistično agencijo, ustanovili ste Kekčevo deželo ... Imate v kateri od vaših dejavnosti zaposlene študente? Ravno se je namreč spremenil zakon o študentskem delu. Kako bo novi zakon vplival na zaposlovanje študentov?

Vseskozi smo si pomagali s študentskim

delom, predvsem v turistični agenciji. Predlog, da se študentsko delo ukine, mi ni všeč, vendar se bomo morali prilagoditi na novo zakonodajo. Kljub temu bomo študente podpirali – sam imam dve hčerki, ena študira na visoki šoli za gostinstvo in turizem, ena pa je še srednješolka, zato se še predobro zavedam problema, ki je za študente in dijake nastal z novo zakonodajo.

Kaj sami pričakujete od študentov? Na kakšen način želite, da se vključujejo v občinsko politiko in delujejo za dobrobit občine?

Mislim, da je v vsaki skupnosti in tudi v občini zaželeno in nujno, da se mladi vključujejo v delo in gospodarstvo ter

tudi v samo strukturo občinske oblasti, saj so mladi naš potencial. Z mladimi moramo sodelovati takoj, ko se želijo vključevati v občinske in gospodarske tokove. Mladi so nosilci razvoja, njihove ideje so večinoma bolj avantgardne. So bolj pogumni, na svet gledajo z enostavnimi in prodornejšimi idejami. Že v svojem delu v gospodarstvu mi študenti, zaposleni preko študentskega servisa, od nekdaj pomagajo pri kreiranju poslovne politike in pri izdelovanju programov podjetji. Mladim zaupam, saj sem tudi sam začel v podjetju zelo mlad. Mislim, da so mladi zagotovilo za razvoj kraja in občine.

V Kranjski Gori je veliko dogodkov, privlačnih za mlade, veliko je zabav, imate kar nekaj smučišč, Fun bike park in še bi lahko našteval. S katerimi dogodki boste študente v prihodnosti privabljali v vašo občino, kako jih boste prepričali?

S trditvijo, da imamo v občini Kranjska Gora veliko dogodkov za mlade, se ne strinjam. Ravno nasprotno. Imamo veliko premalo za mlade. V Kranjski Gori smo pred leti, v času moje mladosti, mladim ponujali veliko več. Kranjska Gora je na tem področju podhranjena in zavedamo se, da je zabave in ponudbe za mlade premalo. V prihodnosti moramo zato na vseh področjih narediti veliko. V ta namen sem v svojem programu predvidel veliko stvari, ki bi pospešile pritek mladih v občino Kranjska Gora, med njimi bi morali izpostaviti druženje, saj imamo velik potencial za druženje preko skavtov, tabornikov, mladinskih delovnih brigad. V naslednjih letih mislim izpeljati delov-

no brigado mladih z namenom čiščenja zaraščenih pašnikov, torej urejanje naših zaraščajočih se kmečkih površin, in glede tega bi se lahko obrnil tudi na KJŠ. Tudi kampa nimamo v Kranjski Gori, ta je le na Dovjem. Izpostavil bi tudi nizkocenovna prenočišča. Ravno se je odprl hostel v Jasni, vendar mislim, da je treba v tej smeri delati še naprej. Tudi nočne zabave nam primanjkuje. Pred leti smo imeli osem aktivnih zabavišč, sedaj imamo v Kranjski Gori le eno in mogoče kakšen bar na smučišču. Celodnevna animacija mladih v Kranjski gori je po mojem mnenju podhranjena. Željo imam, da se mladi aktivno s svojimi idejami vključijo v to in v sodelovanju z občino delajo na tem.

V svoji mladosti ste se preizkusili kot študent sanitarnega inženirstva, a ste študij pustili. Vam je žal, da niste izkusili študentskih let, glede na to, da naj bi bila to »najlepša« leta?

Izkusil sem leto dni študija v Ljubljani, torej sem vsaj za občutek dobil, kako je biti študent. Res je, študentska leta so lepa, a meni se je ponudila priložnost za službo, začel sem s svojo poslovno dejavnostjo in

mi ni žal, da nisem dokončal faksa. S svojim življenjem sem zelo zadovoljen, imam družino, materialno sem priskrbljen, v svojem življenju sem srečen. Moje mnenje je tudi, da ni vse študij; mislim, da v Sloveniji vse preveč zapostavljamo terciarne dejavnosti – rokodelske poklice. Ni moja vizija vseh mladih usmeriti samo v študij. Mislim, da Slovenija potrebuje rokodelce, terciarne poklice, ki so izumrli. Zato bomo mlade, še bolj kot za študij, aktivno motivirali za te terciarne dejavnosti, ki bodo zavrtele gospodarstvo v pravo smer.

Bine Baloh

foto: <http://obcina.kranjska-gora.si/Lokalne%20volitve/2014/zupan-f.htm>

Kako se tiska Brca?
Predstavitveni video »

JESENIČANKI NOVINARSKA NAGRADA ČUVAJ/WATCHDOG

Dobra novica

Šestindvajsetletna Jeseničanka Irena Joveva je ena izmed dobitnic novinarskih nagrad čuvaj/watchdog. Večino svojega časa preživi v Ljubljani, najprej zaradi študija in kasneje zaradi dela. Kljub pomanjkanju prostega časa se rada vrača na Jesenice, kjer čas izkorišča za druženje z očetom, prijatelji in sorodniki. Sicer pa rada potuje in išče informacije za javnost, zato v svojem delu izredno uživa.

Irena je diplomirala na Fakulteti za družbene vede iz mednarodnih odnosov. Trenutno poleg dela piše še magistrsko nalogo na programu svetovnih študij. Zelo

je zadovoljna s potjo, po kateri hodi, in zaenkrat ne razmišlja o političnih vodah. Zaveda se, da se zarečenega kruha največ poje, zato pravi, da rek »nikoli ne reci nikoli« še kako drži.

Novinarstvo ni bila nikoli njena velika želja, vanj je padla po naključju, ko je asistent na fakulteti objavil, da STA (Slovenska tiskovna agencija) potrebuje nekoga, ki bi opravljal študentsko delo v zunanje-politični redakciji. Ker jo že od nekdaj zanima politično dogajanje doma in v tujini, se je odločila, da se prijavi, saj tako ni imela kaj izgubiti. Nekako je čutila, da bo nekoč pristala v službi, ki bo povezana s tem, vendar ne kot novinarka. Po opravljenih testih so izbrali nekaj študentov, tudi njo, in sledilo je resno delo. Na začetku je večinoma povzemala sporočila za javnost, hodila na okrogle mize in lažje tiskovne konference. Nato so jo začeli pošiljati na teren, v državni zbor, pred vlado ipd. *»Delo me zelo veseli, šefi na STA pa so bili z mojim delom zelo zadovoljni in tako sem pristala v notranjepolitični redakciji STA, kjer sem delovala zadnja štiri leta,«* pravi. Pripravljala je predvsem prispevke o politiki in javnem sektorju, saj se je tu našla z ljudmi, viri in tematiko. Zanima pa jo tudi socialno področje – bolj osebne zgodbe.

Delo novinarja je zelo dinamično, zato je potrebna fleksibilnost, profesionalnost in iskrena volja do dela. Veš le to, kdaj z delom pričneš; kdaj ga boš končal, pa je praktično nemogoče napovedati. *»Če si tak 'news freak', kot sem jaz, ni težko delati 12 ur in več,«* pravi Irena. Ko se dogajajo pomembne stvari, je v tistem trenutku adrenalin močnejši od vsega, tudi od večurnega čakanja na mrazu in utrujenosti. Najbolj naporen del službe je takrat, ko se ne dogaja nič in greš po osmih urah lahko domov.

Vsa ta leta je delovala za kamerami, neho-te pa ji je večkrat uspelo priti tudi v kader kolegov. Po vseh teh letih skrivanja in nastopanja za kamerami se bo s februarjem le postavila prednje. Svojo pot bo namreč kot novinarka 24 ur nadaljevala na POP TV-ju. Odločitev je bila izredno težka, a hkrati pomembna za njeno prihodnost. *»Primorana sem bila odklopiti sentimentalnost in navezanost ter se odločiti izključno na podlagi možnosti osebnega razvoja, napredka in učenja.«* Vsak začetek je težak, a tu so novi izzivi. Pravi, da zaupa svoji presoji in verjame vase – včasih te pot do uresničitve sanj pelje čez postaje, na katerih se nikoli nisi nameraval ustaviti, ampak so nujne.

Vsako poglavje se enkrat zaključi, da se lahko začne novo. Zaključila pa ga je verjetno na najboljši način. Za ves trud vsa ta leta je prejela nagrado, ki jo vsako leto podeli Društvo novinarjev Slovenije, natančneje nagrado za dosežke mladih novinarjev, ki so v poklicu manj kot pet let. Nagrade čuvaj ali bolj znano watchdog so v novinarskih krogih zelo cenjene. Pomembne so tudi za nadaljnjo kariero posameznika, če jo ta zna izkoristiti. Pomaga ti pri prepoznavnosti in pri tem, da te tvoji viri še bolj cenijo. Nagrade seveda ni pričakovala, še posebej zato, ker je STA takšno nagrado dobila samo enkrat, že več let nazaj. *»Bila sem izredno vesela, da me nadrejeni in sodelavci tako cenijo, da so me predlagali za to nagrado,«* pravi, zato presenečenje in čast ob nagradi nista izostala. Nagrada ji pomeni ogromno – je posebno priznanje, še posebej zato, ker je s tem jasno pokazano, da sta dobro delo in trud opažena, tudi če delaš honorarno. Z nagrado pa dobiš tudi veliko odgovornost, tako da je potrebno biti pazljiv, da ne postane nadloga. Njeno vodilo za naprej pa je znan citat: *»Tudi največji hrast je bil nekoč majhen želod, ki je padel na tla in vztrajal.«*

Nika Plečnik
foto: arhiv STA

DAVID DOSENOVIČ

Ste že kdaj srečali osebo, ob kateri ste izgubili občutek za čas? Se še spomnite, kako ste se takrat počutili? Prijetno, kajne? No, tako sem se počutil prvo nedeljo v tem koledarskem letu, ko sem se po sončnih Jesenicah sprehajal s 27-letnim Davidom Dosenovičem.

Po srečnem naključju sem izvedel, da je David lansko leto preživel dobre tri mesece v Švici in Franciji, kamor se je podal brez kakšnih posebnih načrtov. »Na bencinski črpalki na Hrušici sem se odpeljal s prvim avtomobilom, ki me je bil pripravljeno zapeljati čez mejo. V avtomobilu sem se znašel z mlado družino, ki me je odpeljala do Züricha. Tako sem po osmih urah vožnje pristal v Švici.« David se je tako v enem dnevu znašel v povsem novem okolju. Za cilj si je zadal, da v enem tednu pride do vira dohodka, ki bi mu omogočal, da v Švici ostane dlje časa. Za prvi teden si je nastanitev uredil preko spletnega portala Couchsurfing, ki združuje ljudi s celega sveta z namenom izmenjave prenočišča v kraju bivanja gostitelja. Davidu je prenočišče ponudil prijazen študent iz Čila, ki je bil ravno takrat na študentski izmenjavi. Druženje s študenti v študentskem domu v Zürichu je David izkoristil za mreženje prijateljev, hkrati pa je priložnost izkoristil tudi za to, da je povprašal, kje bi se dalo poprijeti za kakšno delo.

Po tedenskem pregledu objav na oglaševalnih deskah in Davidovi spretni navezavi stikov z lokalnimi prebivalci, je dobil službo v vrtcu Dayschool Zürich in to brez ustrezne izobrazbe ter znanja nemškega jezika, kar je v nemškem kantonu Švice, kjer se Zürich nahaja, praviloma obvezno.

»Res sem imel srečo!« doda David, ki je kot angleško govoreči vzgojitelj skrbel za otroke od drugega do petega leta starosti. Preko različnih delavnic, kot so risanje, igranje, sprehodi v parkih in gozdovih, neformalno učenje preko glasbe in plesa ter spoznavanja sveta, je David dnevno preživel svoj čas z otroki, ki so mu v novem okolju vliili nove energije, ga nasmejali in mu tako na najboljši način izrazili občutek pripadnosti. Z novo službo pa je dobil tudi novo nastanitev, in sicer kar v stavbi samega vrtca. Pri svojih novih delodajalcih se je počutil odlično, občutki pa so bili vzajemni. Tako so mu kaj kmalu po začetku dela ponudili trimesečno pogodbo, ki pa je ni hotel takoj podpisati. »Kar naenkrat sem bil jaz tisti, ki je diktiral pogoje. V tistem obdobju še nisem bil prepričan, če zares želim ostati, zato sem jim povedal, da bi rad še malo premislil.« Po enem mesecu se je le odločil, da nadaljuje začeto delo. »Saj sem imel čas med vikendom, tako da sem napravil veliko 'tripov',« še doda velik ljubitelj gora, zaradi česar mu je ostala Švica v zelo lepem spominu.

Dnevi so hitro minevali in po treh mesecih dela se je David odločil, da nadaljuje svojo pot. Vendar z vrtcem ni dokončno prekinil stikov – zaradi njegovega pozitivnega odnosa in veselja do dela so se domenili, naj jih obvesti, v kolikor bi v

prihodnosti obstajalo zanimanje za morebiten dogovor o delu za daljše časovno obdobje. Pot ga je naprej zanesla v vasico Neubrun blizu mesta Winterthur, nedaleč od Züricha. David se je odločil, da zamenja vzgojiteljske veščine z delom na kmetiji. *»Navsezgodaj zjutraj sem potreboval nekaj za ogrevanje. Moje ogrevanje je bilo čiščenje hleva,«* v smehu razloži rojeni Jeseničan, čigar starši so imeli kmetijo. *»Ne morem reči, da je to kakorkoli vplivalo na mojo odločitev, da odidem na delo na kmetijo,«* še doda sedemindvajsetletnik, ki ne zanika, da sta mu starša skozi vzgojo pomagala pokazati prave smernice in delovne navade. Te so mu prav prišle tudi v pastirski hišici na Le Molésonu, gori v jugozahodnem delu francoskega kantona Švice. *»Gora zglada kot naše Karavanke, vse naokrog zeleno, zares čudovito.«* Zato ne preseneča, da se je David odpravil malo raziskat teren, kar ga je pripeljalo vse do vasice Eisten na jugu Švice, *»kjer sem bil kar naenkrat obkrožen s tri- in širitisočaki. Čisto drug 'fleš',«* pove o pokrajini, kjer ni zmanjkalo zanj tako zelenih planinskih poti.

Bolj ko se je David bližal jugu države, bližje so mu bila čudovita italijanska jezera in hribi. Prevezel ga je park Antrona (Parco Naturale dell'Alta Valle Antrona) in pokrajina jezer Maggiore (Lago Maggiore) in Orta (Lago D'Orta), od koder se je odpravil v južno Francijo, točneje v majhno vas Serignan du Comtat. Vas leži nedaleč stran od bolj znanega francoskega mesta Avignon in le dobro uro vožnje stran od vsem dobro znane Azurne obale, zato je

služila kot baza, od koder je potem hodil okrog po Provansi in do Azurne obale.

Seveda, kaj je lepšega, kot zaključiti svoj nepozabni »avanturistični trip« s skokom v morje. Davidov skok nikakor ni bil vsakodnevnih narave, a nas lahko nauči in opogumi, da bolj sproščeno »skočimo« v svet, ki nam lahko ponudi veliko lepega. Včasih se mu moramo le prepustiti in si malo bolj zaupati. No, in za nekaj časa tudi izgubiti občutek za čas. Verjemite, pomaga.

Peter Grandič
foto: www.facebook.com

MAX
bar

Zavrh bar
v objemu narave

Ura je okoli pol osmih zvečer. Petek je, večina se nas odpravlja na tista sproščujoča druženja ob koncih tedna, ko nam je popolnoma vseeno o čem se pogovarjamo, samo da vemo, da naslednji dan lahko spimo, do kadar želimo. S tremi prijatelji zapuščamo telovadnico Gimnazije Jesenice in se z avtomobilom odpravljamo nazaj proti Bledu. Na radiu predvajajo novico, da so oropali pošto, kar pojasni kolono pri javorniškem semaforju.

Po hitri odločitvi avto obrnemo in se odločimo za daljšo pot skozi mesto. Promet v tej smeri ni gost, zato sem lahko pozoren na cesto, po kateri vozim. Pri Petrolu se z manjšim manevriranjem izognem odtočnim jaškom sredi ceste, ki bi bili vse prej kot prijetni za moj avtomobil. Klanec proti Gimnaziji in ravnina do železniške postaje sta v solidnem stanju, prava mora pa se začne za restavracijo Ejga. Cesta postane pravo malo morje, saj z avtom dobesedno ploveš med valovi in loviš pravi ritem, ki ti ga narekuje cesta. Na nek način sem se počutil kod dirkač relija, ki mora biti pozoren na vsako malenkost na cesti, sicer bo dirko končal na strehi dirkalnika. Za zdravstvenim domom pa cesta začne spominjati na vojnega veterana, ki so ga v bolnišnici komaj ohranili pri življenju. »Zalivanje« lukenj je tu večletna praksa, o čemer priča mavrični izbor barv asfalta in pravilne ter nepravilne oblike zalivkov. Na koncu smo se kljub vsem preprekam prebili do avtoceste in srečno prispeli domov.

Jeseniške ceste že nekaj časa niso v takšnem stanju, ki bi si ga želeli. Skrb vzbujajoče je predvsem dejstvo, da je v precej klavnem stanju glavna cesta skozi mesto, Cesta maršala Tita. Manjše ceste so na nekaterih mestih precej bolj uničene (Ulica Viktorja Kežarja, ki gre mimo MCJ-ja, je ena izmed takih), vendar glavna težava vseeno tiči na glavni prometnici. Občina Jesenice pa ni edina, ki se sooča s »cestnimi« težavami. Polemike okoli lastništva javnih cest so stalnica v kar nekaj slovenskih občinah, niso pa tuje niti Ljubljani in Mariboru. Občine in država se otepajo lastništva cest, saj je z lastništvom očitno več dela kot koristi. Direkcija za ceste, ki ne zmore več zagotavljati visokih finančnih zahtev za vzdrževanje cest (samo da bi preprečili nadaljnje propadanje cest in da bi ohranjali obstoječe stanje na letni ravni potrebujejo 150 milijonov evrov), tudi občine pa težko zagotovijo zneske, potrebne za obnovitvena dela. Glavno vprašanje, ki iz tega sledi, je, koliko uničene ceste so dovolj uničene za rdeči alarm in nujno obnovo. Največja žrtev pa je na koncu kot vedno – državljan, občan, davkoplačevalec oziroma redni voznik, ki mu poškodovano cestišče uničuje avtomobil in mu povzroča dodatne, v teh časih vse prej kot potrebne stroške.

Matevž Polajnar
foto: Matevž Polajnar

Januarja si vsi nekam v male možgane zapišemo cilje za novo leto. Nekateri jih uresničite, drugi pa pustite čakati med kupom vsakodnevnih obveznosti. V naslednjih vrsticah boste mogoče dobili spodbudo, da letos naredite izjemo in svoje načrte res začnete uresničevati.

Predstavljam vam namreč zelo zagnano dekle, ki ste jo bralci naše revije že lahko spoznali: Majo Novak. Karizmatična dvajset in še nekaj let stara punca se svojih načrtov in vsega njej zanimivega loteva s polnim srcem in predanostjo.

Majo so v preteklih petih letih zaznamovala številna potovanja, različna dela, ki jih je opravljala v tujini, med drugim delo na prestižni jahti na francoski in hrvaški rivieri, pa spoznavanje zdravega načina življenja (prehrane, joge ...) in še bi lahko naštevala. Zaznamujejo pa jo tudi črke in besede. Letos bo svojih pestrih pet let sklenila v prvi knjigi.

Leto 2014 - Zanzibar, Zvone Šeruga in kuhanje za milijonarje

Maja še vedno rada potuje. Sama. V neznane kraje, turistično neoblegane, da lahko spozna domačine na pristen način. Leto 2014 jo je zaznamovalo s potovanjem v afriški Zanzibar, kjer je, kot pravi sama, »odkrivala čare zdravnih zelišč«. Poletje je preživela delovno. »Ustvarjala sem zdrave recepte na privatni jahti,« pravi. Potem pa je sledilo motoristično potovanje s svetovnim popotnikom – Zvontom Šerugo. »Turo sva pričela v gruzijskem glavnem mestu Tbilisiju, prevozila doline in prelaze, obiskovala lokalne kmetije, kjer sva z 'lokalci' pobirala krompir ...«. Njuna pot

je bila sicer zastavljena tako, da bi se morala končati v Teheranu. »Ker iranske vize nisem uspela dobiti, sem nazaj domov odletela iz glavnega mesta Armenije, Yerevana,« mi pojasni. Ko sem jo povprašala, kako je bilo potovati s svetovnim popotnikom, ki ima za sabo ogromno kilometrov, odgo-

varja: »Navdušil me je njegov odnos do ljudi in kako se jim zna približati in iz njih izvleči najboljše.« Maja se prav nič ni obremenjevala s tem, da ni dobila tiste iranske vize, ki bi njeno popotovanje s Šerugo podaljšala za pet dni, saj so jo doma že čakale druge obveznosti. Tako pač je, življenje vedno preseneča z nenavadnimi naključji. S takšnimi, ki te vedno vlečejo v pravo smer. Tako je bilo tudi s poletnim delom na jahti (poleti 2014), ki ga je dobila čisto po naključju. Ko se je namakala v enem izmed slovenskih zdravilišč, je dobila klic, da na neki jahti iščejo stewardeso, ki zna tudi kuhati. Takoj se je iz udobnega zdravilišča presedla v avto in šla na intervju s kapitanom. In dobila poletno delo. »Glavnina mojega dela se je nahajala v kuhinji, a sem priskočila na pomoč tudi svoji sodelavki stewardesi pri pospravljanju itd., predvsem pa sem kuhala za 4-člansko posadko, ko pa so se vkrcali lastnik jahte in njegovi gostje, pa seveda tudi zanje.« Maja mi pojasni, da je delo kuharja na jahti zelo stresno, a hkrati tudi zelo cenjeno in spoštovano delo. »Moje delo ni tipično za jahtnega kuharja, saj za to potrebuješ desetletne izkušnje iz visoke kulinarike. Moja naloga je bila, da pošteno nahranim posadko, izdajam bogate in hranilne zajtrke za goste, pripravim prigrizke in 3-hodne večerje v mojem stilu. Torej vse je bilo večinoma domače, lokalno in kuhano na način, da se ohranijo encimi, vitamini in minerali.« Maja je tako celo poletje pripravljala hrano z »zgodbo o sami pripravi hrane, njenih hranilnih lastnostih in zgodbah iz starodavnih kultur in njihove kulinarike« in z vsem tem je navdušila tako lastnika jahte kot tudi njegove goste. Ko gleda nazaj, kakšno poletje je dožive-

la, pravi, da je »... izredno vesela za to uniikatno izkušnjo, kjer sem lahko izživela obe moji strasti – potovanje in zdravo kuhinjo«.

Knjiga

»Esenca življenja na poti«. Tako bo naslovljena njena prva knjiga, ki jo bo izdala v začetku letošnjega leta. »Knjiga se je pisala celih pet let, vse odkar sem se odločila, da svoje življenje v Sloveniji zamenjam za avanturistična potovanja in delo v tujini.« Ker zelo rada piše, so jo v pisanje članikov za revije spodbujali prijatelji. Njena mama pa je tista, ki v Majo še najbolj verjame. »Že tri leta nazaj mi je rekla, da mi lahko finančno pomaga pri izdaji knjige, ker misli, da zelo dobro pišem.« Kljub takšni mikavni podpori je Maja stvari raje vzela v svoje roke in zaslužek od poletnega dela na barki vložila v izdajo knjige. A še vseeno je potrebovala tisto iskrico, ki ti da namig, da je pravi čas, da se nečesa lotiš. Ta je prišel s predavanjem Petre Škarja in njenimi knjigami. »Njen izposojen slogan JUST DO IT me je predramil in tako sem naslednjega dne nemudoma začela pisati osnutek knjige. Po dolgih urah sedenja, pisanja in dvomov vase sem po šestih mesecih končno končala knjigo.«

Esenca življenja na poti – Maja pravi, da si je tak naslov izbrala zato, ker »... esenca pomeni bistvo nečesa. Esenca je duša, bit, vse kar je! Rastline, zelišča in vsa živa bitja imajo esenco, tisti najgloblji eterični del TEBE. Knjiga predstavlja esenco, bistvo mojih potovanj in dela v tujini. Bistvo mojih stikov z ljudmi in bistvo, kaj sem se iz tega naučila. Govori pa tudi o sami poti življenja, ne samo o potovanjih.« V knjigi pa boste lahko uje-

li tudi košček njenih odličnih receptov s poti in nasvetov do zdravega vsakdana, še doda. Ob vprašanju, kdaj bo knjiga izšla, je kratka in jedrnata: »V začetku februarja. Več pa na družbenih omrežjih.«

Naslednji izziv

Majin naslednji izziv bo prav tako knjiga – priročnik, ki ga že piše in bo marsikateremu študentu in iskalcu zaposlitve v tujini pomagala najti pot do pravih vrat. »Podala bom VSE informacije, ki jih potrebuješ, da se odpraviš s trebihom za kruhom, od spletnih strani do agencij, ki ti pomagajo ... Pa tudi podatke o tem, kako do cenejšega prenočišča, ugodne letalske karte, pa vse do tega, kako napisati drugačen življenjepis in kako verjeti vase.«

In bodoči projekti bodo ...?

Majo zagnanost in raziskovalnost vodi na vse možne konce. »Kar nekaj novih projektov je na obzoru, vse bi rada počela, a je čas seveda omejen.« Vleče jo tako nazaj v jahtno industrijo, a tokrat s svojim lastnim poslom. »Po drugi strani se mi je ponudilo delo kuharice med potovanjem v

puščavi v Namibiji in snemanje reportaž, prijateljica s Hrvaške želi, da prevedeva knjigo v hrvaščino in se odpraviva na predstavitveno turo po hrvaški obali, nekaj prijateljev iz tujine je izrazilo željo, da se 'Esenco' prevede v angleščino ...« Skratka, Maji zagotovo ne bo dolgčas!

Ob vseh načrtih in projektih se lahko zgodi, da kaj kmalu Majo z našo Brco ujame mo še v kakšnem pogovoru, ki bo zopet drugačen od zadnjega. Naj vam bo Maja v spodbudo, da se vse tisto, v kar zelo verjamete, vsekakor da ustvariti, ne glede na finančne zmožnosti. Poslušajte sebe in samo začnite, pa bo zgodba stekla v pravo smer. In če za konec uporabim slogan, ki je Majo »BRCnil« v akcijo: »Ej, JUST DO IT!«

Ana Pirih

foto: osebni arhiv Maje Novak

Majo in njene dogodivščine, pa tudi informacije o knjigi najdete na: www.facebook.com/MayitaSLO
Instagram: mayita.SLO

MAJA NOVAK

MOJ MOTO ŽIVLJENJA: Pojdi. Živi. Raziskuj. Verjemi vase in zaupaj svojemu srcu: »You cannot fail, if you don't give up!«

MOJ NAVDIH SO: Vsi ljudje, ki delajo s strastjo, ljubeznijo in tako s svojim delom in življenjem navdihujejo druge.

NAJLJUBŠE POTOVANJE DO ZDAJ: Ne sprašujte me stvari, na katere odgovor ni možen!

NASLEDNJE POTOVANJE BO: Prepuščeno naključju in trenutni inspiraciji

STROJNO RUŠENJE

Događalo se je

Od 19. do 31. decembra 2014 se je na Jesenicah odvijalo več dogodkov pod skupnim imenom *Zabavaj se v mestu*. Stari in mladi Jeseničani so tako lahko obiskali božično-novoletni sejem, pozdravili приход Božička, silvestrovali in obiskali več glasbenih dogodkov. En izmed njih je bil tudi koncert skupine The Stroj, ki je na Jesenicah enkrat že nastopila, in sicer dobrih deset let nazaj

Skupina iz Laškega obstaja že od leta 1997. Originalno zasedbo je sestavljalo osem članov, ki so igrali na razne plastične in železne pripomočke. S svojimi nenavadnimi glasbami in performansom so pritegnili pozornost poslušalcev doma in po svetu (prišli so celo do Singapurja). Leta 2007 je večina originalne zasedbe odšla in se združila pod drugim imenom, sedanjo zasedbo The Stroja pa je začel voditi Primož Oberžan. Bistvo The Stroja je ostalo, prišle pa so tudi nadgradnje zvoka in vizualizacije. Tipičnim tolkalom in domačim zvočnim napravam so se pridružili elektronsko manipulirani posnetki in razne elektronske naprave. Kolektivno se je z vokalom pridružila tudi umetnica z imenom LadyBird.

In prav teh novih naprav in prekrasnega angelskega glasu LadyBird smo bili 20. decembra deležni tudi v našem mestu. Koncert se je odvijal na Stari Savi, začel pa se je z 20-minutno zamudo. Stara Sava je čudovito prizorišče, ravno prav industrialno za The Stroj, a prekleto mrzlo. Kraj definitivno vpliva na doživetje, tokrat pa smo se obiskovalci lahko na žalost preveč posvečali zamrzlim udom. Prizorišče sicer doživlja spremembe, vsakič se najde nova pridobitev in tako lahko upamo, da bo del pri vodi kdaj ločen s kakšno pregrado, kar bi podaljšalo uporabnost prostora. Trenu-

tno je primerno le za najbolj vroče poletne mesece.

Ljudi se je zbralo kakšnih dvesto, na mraz pa smo začeli pozabljati s prvimi udarci na doma narejena glasbila. Zvok nas je premaknil in če že nismo plesali, smo se vsaj nerodno prestopali in se tako malo ogreli. Vokal pevke LadyBird pa nas je prestavil na pomladne travnike, tako pravljичno je zvenela.

Koncerta je bilo konec po eni uri, obiskovalci nismo več čutili prstov, nastopajoči pa so se poslavljali v kratkih rokavih (čeprav sploh nismo vedeli, da je konec koncerta, samo oprema je začela izginjati z odra). Med obiskovalci ni bilo niti enega, ki s koncertom ne bi bil zadovoljen, se je pa našlo precej kritikov, ki jim ni bilo všeč ne prizorišče, ne kratko trajanje nastopa. Nekateri je zmotila tudi začetna zamuda, kar vse pa preslabo oglaševanje dogodka. Pravi navdušenci bodo že našli informacije, večina pa ne. Stara Sava pa je le prostor za množice ...

Nastop te skupine vsekakor pozdravljamo, ne zgodi se velikokrat, da nas v času nastopov veselodecembrskega pofla obiše kvalitetna zasedba.

Maruša Rezar

INFORMATOR

Ponudnik kuponov	Plačilo
Bazen Radovljica	2 EUR
Drsanje Jesenice	0,8 EUR
Fitnes Žirovnica - celodnevna	28 EUR
Fitnes Samson - celodnevna	28 EUR
Fitnes TVD Partizan	20 EUR
Frizer - žensko striženje	15 EUR
Frizer - moško striženje	5 EUR
Frizer - barvanje	20 EUR
Hotel Špik - izposoja opreme za squash (loparji, žogice)	3 EUR
Hotel Špik - squash	6 EUR
Hotel Špik - kopanje in savna	15 EUR
Kino Planet TUŠ Kranj	3,3 EUR
Kolosej (40 EUR)	30 EUR
Manja - depilacija celih nog	12 EUR
Manja - depilacija polovice nog	7 EUR
Manja - nega obraza	16 EUR
Manja - relaksacijska masaža	16 EUR
Občinska knjižnica (dijaki do 18. leta - brezplačno)	5 EUR
Squash Bled (dopoldne)	6 EUR

Squash Bled (popoldne)	8 EUR
Sportpoint - servis koles	12 EUR
Studio Vital (1 obisk)	5 EUR
Studio Vital (8 obiskov)	28 EUR
Studio Vital - solarij 50 min	21 EUR
Studio Vital - solarij 100 min	40 EUR
Studio Vital - kardio fitnes (mesečna)	28 EUR
Tenis Jesenice	2 EUR
Tenis Žirovnica	2 EUR
Wellness Živa (teden)	10 EUR
Wellness Živa (vikend)	12 EUR
Zlata Ribica - počitek + kopal + savna	44 EUR
Zlata Ribica Masaža	28 EUR
Zlata Ribica Solarij (20 žetonov)	24 EUR
Gornjesavski muzej Jesenice	brezplačno
Smučarske karte	
Krvavec vse dni	19 EUR
Krvavec med tednom	15 EUR
Vogel vse dni	18 EUR
Vogel med tednom	17 EUR

Dodatni popusti za člane KJŠ

FRIZERSKI SALON JANA – 30 %

Frizerske storitve za vse priložnosti po ugodnih cenah.

Cesta na lipice 6, 4248 Lesce

Jana Šebjanič, tel.: 070 710 300

FRIZERSKI SALON MONIKA JEREB KLINAR, MOJSTRANA – 10 %

Frizerstvo Monika Jereb Klinar s. p. nudi 10-odstotni popust na vso ponudbo.

MONIKA JEREB KLINAR S. P.

Dovje 27, 4281 Mojstrana

Tel: 041 569 615

E-pošta:

jereb.monika@gmail.com

FRIZERSKI SALON URŠKA – 10 %

Frizerski salon Urška nudi 10-odstotni popust na vse storitve

Moste 31 A, Moste

4274 Žirovnica

Tel.: 031 660 365, 04 580 12 40

3KA RAČUNALNIŠKI TRETMA

– 20 %

Računalniški servis 3KA nudi 20-odstotni popust na vse storitve!

3KA, računalniški inženiring,

Anže Kuraš s. p.

Javorniško nabrežje 16, Jesenice

E-pošta: info@3ka.si

Tel.: 080 20 06

K-FOTOGRAFIJA (CENTER TUŠ JESENICE) – 15 %

K-Fotografija, (Cesta Železarjev 4b, center Tuš) nudi vsem članom KJŠ 15-odstotni popust pri vseh fotografskih storitvah. Če želite uveljaviti popust, morate predložiti veljavno člansko izkaznico.

EVFORIA MEDITACIJE

V Studiu Vital potekajo tedenske tematske meditacije pod vodstvom Monje Bolte. Redna cena je 12 EUR, za študente pa 5 EUR. Več informacij: Alen (040 217 330)

NAŠI NASLEDNJI PROJEKTI

- Potopisno predavanje Peru in Bolivija
- SKI & FUN Krvavec
- Smučanje Turrache Höhe
- Smučanje Francija

- Zimski piknik
- Pustno rajanje
- Nakupovanje v Palmanovi
- Sankanje Gozd Martuljek

Zimske radosti

Januar je bil kar vesel, mogoče ne toliko zaradi samih projektov, kot pa zaradi nekaterih dogodkov, ki nam jih je prinesel. Ob tej priložnosti bi pričel s tem, da na svetu še obstaja pravica in na srečo se jo najde tudi v slovenskem sodstvu – svoboda Anžetu!

Prav lepo nam je turobni januar olepšal tudi pobožični izlet v Zagreb, odbojkerski turnir s karaokami, obiskali smo Kanado in še drugič predstavili smučanje. Kljub tem aktivnostim smo nekako v mirno-aktivnostnem obdobju, ko se študentarija pripravlja na prvo letošnje izpitno obdobje. Običajno je študijsko trpljenje veliko bolj znosno, če človek ve, da ga čakajo boljši časi. Zato nam za sprotno sproščanje na KJŠ-ju pripravljajo zimski piknik, za katerega sicer potrebujemo še malo zime, seveda naj ne bi manjkalo smučarskih aktivnosti, letos pa je za spremembo v ponudbi tudi tečaj swinga.

Po prenovljeno-pospravljeni KJŠ pisarni se šušlja tudi o vikendu za pare, skupinskem šopingu v Palmanovi in o kakšnem potopisu z druženjem. Seveda so tu še vedno megaprojekti leta 2015 – KJŠ šparovec, Smučanje v Franciji in SP v Ostravi, za kar pa bo potrebno malo pohiteti.

Ob tej januarski priložnosti bi vas rad povabil k sodelovanju pri raznih razpisih, ki bodo v prihodnjih dneh preplavili občine in razne agencije. V kolikor imate kakšno večjo idejo, željo ali pobudo, bo sedaj pravi čas, da se prikažete in skupaj poizkusimo pridobiti dodatna sredstva, da bo lažje prišlo do realne izvedbe.

Še malo, pa bo tudi Podmežakdo obsijalo sonce – takrat bom malo bolj razpoložen. Vso srečo na izpith, naj plonkci ostanejo neopaženi. Pazite na vodo v trdnem agregatnem stanju, ker drsi!

Vaš Rok

Fotografije: Ema Zupan, Janez Feldin, Tina Jekler, Nik Prešeren

Projekt je sofinanciran s strani Občine Jesenice
v okviru Javnega razpisa za mladinske projekte 2014, razpisovalca
Zavoda za šport Jesenice – OE Mladinskega centra Jesenice

